

متن پرسش

سلام و عرض ادب: دوستان عزیزمان بحث هایی می کنند تحت عنوان تمایلات انسان و معتقدند انسان دارای دو گونه تمایل هستند تمایلات برتر تمایلات کمتر. تمایلات برتر مثل اطاعت از خدا توجه به وجدان و... تمایلات کمتر مثل میل به گناه و.. و معتقدند در هر صورت انسان داره با تمایلات خودش مبارزه می کنه! گاهی با تمایلات برتر مبارزه می کنه تا بتونه بره سراغ تمایلات کمتر و گاهی با تمایلات کمتر مبارزه می کنه تا بتونه بره سراغ تمایلات برتر. استاد عزیز این صحبت ها تا چه اندازه صحیح است؟ آیا می توان گفت رفتن به سمت اطاعت خدا و محبت خدا و پرهیز از گناهان یک میل است؟ یا یک نیاز است؟ یا بهتر بگم انسان جز خدا نمی خواهد! آنهم نه به میل بلکه به نیاز و فقر و تعلق و به ماؤا و... آیا میل از هوای نفس سرچشمه نمی گیرد؟! آیا جواب به هوای نفس ولو برای اطاعت از خدا نوعی دوری از خدا نیست؟! آیا میدان دادن به هوای نفس نیست؟ یا اینکه گناهان را میل کمتر معرفی کنیم، به عبارتی قبح زدایی از گناه نیست؟! آیا میشه گفت واقعا انسان ها میل به گناه دارند؟ انسان میل به گناه داره یا اینکه انسان ذاتاً فریب میخوره و گرفتار گناه میشه و اساسا گرایشی به گناه نداره، بلکه این هوای نفس و شیطان است که برای انسان تمایلی به گناه ایجاد می کنن. ممنون میشم توضیح بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! انس با حضرت پروردگار یک نیاز است و در عین حال، جان انسان مایل است که در این انس قرار گیرد و این میل، غیر از هوای نفس است. این همان، گرایش فطری است که در جای خود، خداوند آن را در انسان قرار داده است. بنابراین با انس با خداوند نه تنها نیاز به اطاعت را در خود رشد می دهیم، جواب عالی ترین تمایل را که همان نیاز فطری مان می باشد را داده ایم. موفق باشید